

Θρησκευτικά Β΄ Γυμνασίου

**Καινή Διαθήκη
Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του**

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Γεώργιος Τσανανάς
πρ. Επιμελητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Απόστολος Μπάργλος
Θεολόγος, Εκπαιδευτικός Β/θμιας Εκπαίδευσης

ΚΡΙΤΕΣ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Ιωάννης Γαλάνης
Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Χαράλαμπος Ατματζίδης
Σχολικός Σύμβουλος
Γεώργιος Χλωρός
Θεολόγος, Εκπαιδευτικός Β/θμιας Εκπαίδευσης

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

Βάσω Γώγου
Θεολόγος, Ζωγράφος

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Αλέξανδρος Νικολαΐδης
Φιλολόγος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Σταύρος Γιαγκάζογλου
Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Γεώργιος Ν. Στάθης
Μόνιμος Πάρεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ

Γεώργιος Ν. Στάθης
Μόνιμος Πάρεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΕΣ

«ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - MULTIMEDIA Α.Ε.»

Γ' Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ II / Ενέργεια 2.2.1 / Κατηγορία Πράξεων 2.2.1.α:
«Αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και συγγραφή νέων εκπαιδευτικών πακέτων»

Πράξη με τίτλο:

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
Μιχάλης Αγ. Παπαδόπουλος
Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ
Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

«Συγγραφή νέων βιβλίων και παραγωγή
υποστηρικτικού εκπαιδευτικού υλικού με βάση
το ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»

Επιστημονικός Υπεύθυνος Έργου
Αντώνιος Σ. Μπομπέτσης
Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Αναπληρωτές Επιστημονικοί Υπεύθυνοι Έργου
Γεώργιος Κ. Παληός
Σύμβουλος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου
Μόνιμος Πάρεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και 25% από εθνικούς πόρους.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗΣ

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΜΑΚΕΤΑΣ,
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΑΛΛΑΓΩΝ ΒΑΣΕΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ,
ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ / Ι.Τ.Υ.Ε. «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΑΒΛΗΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Γεώργιος Τσανανάς Απόστολος Μπάργλος

Θρησκευτικά Β΄ Γυμνασίου

**Καινή Διαθήκη
Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του**

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	6
Εισαγωγικά μαθήματα: Ο κόσμος στα χρόνια του Χριστού - Η Καινή Διαθήκη	7
1. Ο Ελληνωρωμαϊκός κόσμος την εποχή του Χριστού στη γη Ισραήλ.....	9
2. Ο Ισραηλιτικός κόσμος στα χρόνια του Χριστού	14
3. Η Καινή Διαθήκη Α΄: Τα Ευαγγέλια και οι Πράξεις των Αποστόλων	19
4. Η Καινή Διαθήκη Β΄: Οι Επιστολές και η Αποκάλυψη.....	23
 Α΄ Ο Ιησούς Χριστός έρχεται και εγκαινιάζει τον καινούριο κόσμο του Θεού	27
5. Ο Ευαγγελισμός της Μαρίας για τη γέννηση του Μεσσία	28
6. Η γέννηση του Ιησού Χριστού: Γενέθλια της νέας ανθρωπότητας	32
7. Πώς γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα;	36
8. Τα παιδικά χρόνια του Ιησού	41
9. Ιωάννης ο Βαπτιστής: Ο τελευταίος Προφήτης και Πρόδρομος του Χριστού.....	45
10. Ο Ιησούς βαπτίζεται στον Ιορδάνη: Ο καινούριος κόσμος εγκαινιάζεται	48
11. Ο Ιησούς και οι μαθητές του.....	51
12. Ένα κήρυγμα του Χριστού στη Ναζαρέτ με ξεχωριστή σημασία.....	55
Ανακεφαλαίωση	58
 Β΄ Ο Χριστός επικοινωνεί με τους ανθρώπους και με τη διδασκαλία του δείχνει τη Βασιλεία του Θεού	59
13. Ο Ιησούς ως διδάσκαλος - Εισαγωγή στις παραβολές του	60
14. Η παραβολή του σπλαχνικού πατέρα (παραβολή του “ασώτου υιού”): Η απέραντη αγάπη του Θεού για όλους.....	63
15. Η παραβολή του σπλαχνικού Σαμαρείτη: Ο πλησίον μας και εμείς.....	67
16. Η παραβολή της τελικής κρίσης: Πώς αξιολογούνται οι άνθρωποι στη Βασιλεία του Θεού.....	70
17. Ο Ιησούς υπερασπίστηκε και εξύψωσε τις γυναίκες και τα παιδιά στην καινούρια ανθρωπότητα.....	73
18. Κάποιοι ευσεβείς και ο Ζακχαίος: Δύο πλούσιοι, δύο διαφορετικές επιλογές ζωής.....	77
19. Η Κυριακή προσευχή (“Πάτερ ημών”): Στον καινούριο κόσμο του Θεού οι άνθρωποι προσεύχονται	80
Ανακεφαλαίωση	84
 Γ΄ Ο Ιησούς με τα θαύματά του φανερώνει χειροπιαστά τον καινούριο κόσμο του Θεού	85
20. Η κατάπαυση της τρικυμίας - Τα θαύματα του Χριστού ως σημάδια του καινούριου κόσμου.....	86
21. Η θεραπεία ενός παράλυτου στην Καπερναούμ: Ο Χριστός ελευθερώνει από την ασθένεια και τις απάνθρωπες αντιλήψεις γι’ αυτήν.....	89
22. Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού: Ο Ιησούς διώχνει το σκοτάδι και χαρίζει το αληθινό φως της ζωής	92
23. Η ανάσταση της κόρης του Ιαείρου: Ο Χριστός χαρίζει ξανά το δώρο της ζωής.....	96
24. Η Μεταμόρφωση του Χριστού: Φανέρωση της θεϊκής μεγαλοσύνης του πριν από τα Πάθη του	98
Ανακεφαλαίωση	101
 Δ΄ Η Βασιλεία του Θεού πορεύεται μέσα από τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού	103
25. Η ανάσταση του Λαζάρου - “Εγώ είμι ή ανάστασις καὶ ή ζωή”.....	104
26. “Εὐλογημένος ό έρχόμενος!...” - Ο Ιησούς εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα και εκδιώκει τους εμπόρους από τον Ναό.....	107
27. “Λάβετε φάγετε...” - Ο Μυστικός Δείπνος και η συμφωνία του Ιούδα για την παράδοση του Ιησού	111
28. “Περίλυπός έστιν ή ψυχή μου έως θανάτου” - Η προσευχή στη Γεθσημανή και η σύλληψη του Ιησού	114
29. “Ένοχος θανάτου έστί!” - Οι θρησκευτικοί ηγέτες καταδικάζουν τον Ιησού σε θάνατο.....	118
30. “Άρον άρον, σταύρωσαν αυτόν!” - Ο Πιλάτος παραδίδει τον Ιησού να σταυρωθεί	121
31. “Τετέλεσται...” - Η σταύρωση και η ταφή του Ιησού	124
32. “Χριστός Άνέστη!”.....	129
33. “Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών!”	133
34. Η Ανάληψη του Χριστού - “Ιδού έγώ μεθ’ ύμῶν είμι...”	137
Ανακεφαλαίωση	140
Η σημασία μερικών ονομάτων και ονομασιών στα Ευαγγέλια (εβραϊκών, ελληνικών, ρωμαϊκών).	142
Πηγές του εικονιστικού και λοιπού βοηθητικού υλικού του βιβλίου.....	143

Πρόλογος

Όπως μάθατε πέρσι στα Θρησκευτικά, οι άνθρωποι πριν από τον ερχομό του Χριστού λαχταρούσαν και περίμεναν έναν καινούριο κόσμο. Έναν κόσμο με λιγότερα βάσανα, με δημιουργικά έργα, με περισσότερη ανθρωπιά και ευτυχία. Οι προφύτες και οι ποιητές στήριζαν με τους λόγους και τις πράξεις τους την ελπίδα γι' αυτόν τον κόσμο και προέλεγαν τον ερχομό του. Και αυτός, όπως δέχονται οι χριστιανοί, κάποτε ήρθε και ξεκίνησε με τον Ιησού Χριστό.

Πώς εμφανίστηκε ο Ιησούς στον κόσμο μας; Πώς έζησε; Τι και πώς δίδαξε; Τι έπραξε; Τελικά τι ήταν; Και οι σύγχρονοί του άνθρωποι πώς τον αντιμετώπισαν; Γιατί πολλοί τότε τον αγάπησαν και τον ακολούθησαν; Γιατί κάποιοι τον σταύρωσαν; Άραγε πέτυχαν τον σκοπό τους; Η μορφή του, η ζωή του, η διδασκαλία του και τα έργα του γιατί συγκίνησαν και συγκινούν αμέτρητα πλήθη ανθρώπων; Εμείς τι ξέρουμε και τι νιώθουμε γι' αυτόν; Τι περιμένουμε απ' αυτόν;

Αυτά και άλλα παρόμοια ερωτήματα και ζητήματα θα μας απασχολήσουν στο μάθημα των Θρησκευτικών ολόκληρη τη φετινή χρονιά. Από τα κείμενα των Ευαγγελίων και από άλλα κείμενα και εικόνες θα πληροφορηθούμε και θα γνωρίσουμε από κοντά τον Ιησού Χριστό και τον καινούριο και καλό κόσμο που έφερε με τη ζωή και το έργο του. Αυτή η γνωριμία ίσως δώσει αφορμή να σκεφτούμε για μια ζωή πιο γεμάτη και δημιουργική.

Βάση στις αναζητήσεις θα έχουμε τούτο το βιβλίο. Με τα κείμενα και την εικονογράφηση που προσφέρει, με τις ερωτήσεις που διατυπώνει και με τις εργασίες που ζητάει να γίνουν, θα έχουμε ενημέρωση και ερεθίσματα για συζητήσεις. Απ' αυτές ασφαλώς θα ανακαλύψουμε πολλά και διάφορα, ίσως και αξέχαστα, πράγματα.

Οι συγγραφείς

*Εισαγωγικά μαθήματα:
Ο κόσμος στα χρόνια του Χριστού -
Η Καινή Διαθήκη*

Ευαγγέλιο "Νικηφόρου Φωκά", Ι. Μ. Μεγίστης Λαύρας, Αγ. Όρος, 11ος αι.

1. Ο Ελληνορωμαϊκός κόσμος την εποχή του Χριστού στη γη Ισραήλ

Για να γνωρίσει κάποιος περισσότερο, να κατανοήσει βαθύτερα και να ερμηνεύσει σωστότερα τη ζωή, το έργο και το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, καθώς και το Ευαγγέλιό του, χρειάζεται πρώτα να ερευνήσει κάποια βασικά στοιχεία. Ποια είναι αυτά;

- Η πατρίδα του, ο λαός της και η ιστορία τους
- Η νοοτροπία, οι ιδέες τους και ο πολιτισμός τους
- Η θρησκευτική, η κοινωνική και η οικονομική ζωή τους

Θα πλησιάσουμε τα παραπάνω με ερωτήσεις και θα τα δούμε σε σχέση με την εποχή του Χριστού.

1. Πώς ονομαζόταν τότε η πατρίδα του Ιησού;

Δεν υπήρχε σταθερό όνομα, ούτε για τη χώρα ούτε για τους κατοίκους της. Η νότια και κυριότερη επαρχία της (με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ) ονομαζόταν **Ιουδαία** και οι κάτοικοι της **Ιουδαίοι**. Τα βόρεια μέρη ονομάζονταν **Ισραήλ**. Εκεί ξεχώριζαν οι επαρχίες **Σαμάρεια** και - κυρίως - η **Γαλιλαία**. Αντίστοιχες ονομασίες των εκεί κατοίκων: **Σαμαρείτες** και **Γαλιλαίοι**. Πάντως τα ονόματα **Ιουδαία** και **Ιουδαίοι** κυριαρχούσαν ολόένα και περισσότερο.

Και το όνομα **Παλαιστίνη**; Αυτό το έδωσαν αυθαίρετα οι Ρωμαίοι πολύ αργότερα, το 139 μ.Χ. Κι αυτό επικράτησε μέχρι σήμερα. Οι ιστορικοί επιμένουν ότι αυτό δεν είναι δίκαιο. Διότι η λέξη προέρχεται από το όνομα **Φιλισταίοι**. Η φυλή τους ήταν μία από τις πολλές της χώρας και μάλιστα όχι η σπουδαιότερη. Ίσως προτιμότερη να είναι - για την εποχή του Χριστού - η ονομασία "**Χώρα των Ισραηλιτών**". Το όνομα **Ισραηλίτης** είναι γενικότερο και πιο αποδεκτό από τις ονομασίες **Εβραίος** και **Ιουδαίος**. (Οι σημερινοί πολίτες του **κράτους του Ισραήλ** ονομάζονται **Ισραηλινοί**).

2. Πόση έκταση είχε τότε η χώρα; Πόσος ήταν ο πληθυσμός της;

Η έκτασή της ήταν γύρω στα **30.000 τετρ. χλμ.** (όσο περίπου η Πελοπόννησος). Ο **πληθυσμός** της στα χρόνια του αυτοκράτορα Αυγούστου (27 π.Χ. - 14 μ.Χ.) υπολογίζεται από τους ιστορικούς σε **1,5 - 2 εκατομ.** Οι Ισραηλίτες όμως στο εξωτερικό - της Διασποράς όπως λέγονταν - ανέρχονταν σε **4 - 6 εκατομ.** (βλ. διπλανό χάρτη). Συνολικά δηλ. αποτελούσαν το 1/10 του πληθυσμού της τότε ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Στη χώρα τους ζούσαν και πολλοί ειδωολάτρες.

Η εξάπλωση των Ισραηλιτών στα χρόνια του αυτοκράτορα Αυγούστου και του Χριστού (Ισραηλίτες της Διασποράς)

Πληθυσμός μερικών πόλεων και χωριών:

• Ιερουσαλήμ	25 - 30	χιλ. κάτ.
• Ιερουσαλήμ με προάστια και περίχωρα	100 - 200	χιλ. κάτ.
• Καισάρεια και Ασκάλων μαζί	50	χιλ. κάτ.
• Σέφωρις και Τιβεριάς της Γαλιλαίας η καθεμιά	10 - 30	χιλ. κάτ.
• Κωμοπόλεις, μικρές πόλεις και χωριά	150 - 7.500	κάτ.

3. Ποια η γεωγραφική και πολιτική θέση της χώρας; Ποιες οι γεωφυσικές της ιδιαιτερότητες;

Σύνορά της: η Μεσόγειος, τα όρη Λίβανος (1.944 μ. ύψ.) και Ερμών (2.814 μ. ύψ.), ο Ιορδάνης και μέρος της Νεκρής Θάλασσας και η έρημος της Νεκρής Θάλασσας.

Αποτελούσε μια **λωρίδα γης** με δύο διεθνείς δρόμους (κυριότερος ο παραθαλάσσιος· βλ. διπλανό χάρτη). Αυτήν έπρεπε να διασχίσουν άνθρωποι, λαοί και στρατοί, για εμπορικούς και κατακτητικούς σκοπούς. Προορισμός τους κατηφορίζοντας: Περσικός Κόλπος, Αραβική Χερσόνησος, Β. Αφρική και Ινδία. Ανηφορίζοντας: Νοτιοανατολική πλευρά της Ευρώπης.

Κυριότεροι **κατακτητές** της χώρας π.Χ. και μ.Χ. μέχρι τα μέσα του 20ού αι.: Αιγύπτιοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι, Πέρσες, Έλληνες, Ρωμαίοι, Βυζαντινοί, Άραβες, Σταυροφόροι, Τούρκοι (1516 - 1916), Άγγλοι.

Τρεις γεωφυσικές ιδιαιτερότητες:

- Η λίμνη Γενησαρέτ στη Γαλιλαία (209 μ. κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας) και η γύρω πολύ εύφορη περιοχή.
- Ο Ιορδάνης ποταμός με την κοιλάδα του. Πηγάζει από το όρος Ερμών και εκβάλλει στην Νεκρή Θάλασσα. Η απόσταση που διανύει λίγο πιο κάτω από τη λίμνη Γενησαρέτ ως τη Νεκρή Θάλασσα με τις πολυάριθμες στροφές του είναι 130 χλμ.
- Η Ιεριχώ, η πιο αρχαία πόλη στον κόσμο, που βρίσκεται 259 μ. κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Οι διεθνείς δρόμοι συγκοινωνίας που διέσχισαν τη χώρα

4. Στα χρόνια του Χριστού υπήρχαν ακόμα ίχνη ελληνιστικής επίδρασης στους Ισραηλίτες και στη χώρα τους;

Η ελληνική κατοχή κράτησε από το 332 π.Χ. μέχρι το 165 π.Χ. Η ελληνιστική επίδραση ήταν μεγάλη και σχεδόν σε όλους τους τομείς. Πάντως μικρότερη από οπουδήποτε αλλού.

α. Γλώσσα. Πολλοί μιλούσαν την ελληνιστική γλώσσα, δηλ. τη δημοτική της τότε ελληνικής.

Έπαιρναν ελληνικά ονόματα (τρεις μαθητές του Ιησού είχαν ελληνικά ονόματα: Πέτρος, Ανδρέας, Φίλιππος). Τα περισσότερα εβραϊκά ονόματα εξελληνίζονταν (π.χ. των υπόλοιπων 9 μαθητών του Ιησού). Τα 27 βιβλία της Κ. Διαθήκης παραδόθηκαν στην ελληνιστική γλώσσα. Πολλές πόλεις και περιοχές, ιδιαίτερα στον Βορρά, είχαν ελληνικά ονόματα: Δεκάπολις, Τιβεριάς, Σέφωρις κ.ά. Η Σαμάρεια μετονομάστηκε σε Σεβαστή ή Σεβάστεια. Η Καισάρεια (στα παράλια) ήταν καθαρά ελληνιστική πόλη.

- β. **Εκδηλώσεις ζωής.** Σε διάφορες πόλεις, ακόμα και στην Ιερουσαλήμ, έχουμε θέατρα, γυμναστήρια, ιπποδρόμια. Δημόσια και ιδιωτικά κτίρια χτίζονταν κατά τα ελληνιστικά πρότυπα. Στο ντύσιμο και στις κοινωνικές συναναστροφές παρατηρούνταν έντονο το ελληνιστικό στοιχείο.
- γ. **Θρησκευτική ζωή.** Εδώ δεν παρατηρείται καμιά επίδραση. Οι Ισραηλίτες κράτησαν ανόθευτη την πίστη τους, ακόμα και όταν δέχτηκαν ισχυρότατες πιέσεις. Παράδειγμα: Ο ηγεμόνας της Συρίας Αντίοχος Δ΄ ο Επιφανής το 167 π.Χ. μετέτρεψε τον Ναό της Ιερουσαλήμ σε ιερό του Δία. Πάνω στον βωμό προσφέρονταν τώρα θυσίες προς τον Δία. Απαγόρευσε τις θυσίες στον Θεό τους. Διέταξε να στηθούν βωμοί παντού για θυσίες στους ελληνικούς θεούς. Ο λαός επαναστάτησε, νίκησε και απελευθέρωσε τη χώρα από τους Έλληνες (επανάσταση Μακκαβαίων, 168 - 142 π.Χ.).
- δ. **Διασπορά των Ισραηλιτών.** Εκεί η επίδραση ήταν μεγαλύτερη. Η συχνή επικοινωνία και ο διάλογος με τους Έλληνες άνοιξαν σε αυτούς νέους ορίζοντες ζωής και σκέψης. Έχουμε μάλιστα έναν σπουδαίο Ισραηλίτη φιλόσοφο: τον *Φίλωνα τον Αλεξανδρέα* (25 π.Χ. - 40 μ.Χ.). Πάντως και οι Ισραηλίτες της Διασποράς επηρέασαν θρησκευτικά αρκετούς Έλληνες. Αυτοί γνώρισαν την ισραηλιτική πίστη και αργότερα θα είναι εκείνοι που πρώτοι θα δεχτούν τον Χριστιανισμό.

5. Τα χρόνια που έζησε ο Χριστός στην πατρίδα του επικρατούσε Ρωμαϊοκρατία. Ποια ακριβώς ήταν η πολιτική και στρατιωτική κατάσταση εκεί;

Η χώρα των Ισραηλιτών θεωρήθηκε από τους Ρωμαίους - λόγω της θέσης της - ως σπουδαίο προπύργιο για την άμυνά τους απέναντι σε οποιαδήποτε απειλή από ανατολική δύναμη. Γι' αυτό το 63 π.Χ. ο Ρωμαίος στρατηγός **Πομπήιος** κυρίεψε τη χώρα και την ενσωμάτωσε στην επαρχία της Συρίας. Εκεί είχε την έδρα του Ρωμαίος διοικητής ("ανθύπατος"). Σε αυτόν υπαγόταν αντιπρόσωπός του ("επίτροπος") στη χώρα των Ισραηλιτών με έδρα την παραθαλάσσια Καισάρεια. Ηγέτης τότε στη Ρώμη ήταν ο **Γάιος Ιούλιος Καίσαρας** (105 ή 112 - 44 π.Χ.). Οι επόμενοι αυτοκράτορες, **Οκταβιανός Αύγουστος** (27 π.Χ. - 14 μ.Χ.) και **Τιβέριος** (14 - 37 μ.Χ.), ήταν σύγχρονοι του Ιησού.

Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία από τα πρώτα χρόνια μέχρι την ακμή της

Ποιες ρυθμίσεις έκαναν οι Ρωμαίοι για τη χώρα των Ισραηλιτών;

- Οι Ισραηλίτες ήταν υποχρεωμένοι να πληρώνουν προσωπικό (“κεφαλικό”) φόρο στον αυτοκράτορα. Αυτός ήταν διπλάσιος (= 2 δίδραχμα) από την προσφορά που πλήρωναν για τον Ναό.
- Τα ρωμαϊκά στρατεύματα βρίσκονταν στη Συρία. Ένα τάγμα στρατοπέδευε στην παραθαλάσσια Καισάρεια. Μια φρουρά ένοπλων Ρωμαίων και αλλοδαπών μισθοφόρων ήταν εγκαταστημένη στον πύργο Αντωνία για την τήρηση της τάξης και για την ασφάλεια του Ναού (βλ. σχεδιάγραμμα της Ιερουσαλήμ, μάθ. 2). Επίσης μια μικρή ρωμαϊκή στρατιωτική μονάδα στρατοπέδευε στην Καπερναούμ.
- Ισραηλίτες δεν γίνονταν δεκτοί ως μισθοφόροι στον ρωμαϊκό στρατό ούτε επιστρατεύονταν υποχρεωτικά.
- Ο Ηρώδης ορίστηκε το 40 π.Χ. ως υποτελής στη Ρώμη βασιλιάς της Ιουδαίας (“σύμμαχος και φίλος του ρωμαϊκού λαού”). Οι διάδοχοί του, μετά τον θάνατό του, ήταν υποτελείς ηγεμόνες σε επαρχίες της χώρας. Και ο Ηρώδης και αυτοί είχαν *περιορισμένη αυτονομία και ανεξαρτησία*.

6. Ποια στάση κράτησαν οι Ρωμαίοι απέναντι στη θρησκεία των Ισραηλιτών;

Και στη χώρα τους και όπου βρέθηκαν στη Διασπορά οι Ισραηλίτες έδειχναν μεγάλη αφοσίωση, σοβαρότητα και ευαισθησία για τη θρησκεία τους και τη θρησκευτική τους ζωή. Η λατρεία τους στις συναγωγές, η τήρηση του Σαββάτου και όλων των θρησκευτικών τους παραδόσεων, η μεταξύ τους ενότητα και αλληλεγγύη εντυπωσίαζαν τους άλλους λαούς. Με βάση όλα αυτά, και ύστερα από διαπραγματεύσεις με τους Ρωμαίους, κατόρθωσαν τα εξής:

- Εξασφαλίστηκε στους Ισραηλίτες το δικαίωμα να αναγνωρίζονται ως “ιδιαιτέρο έθνος” και η θρησκεία τους ως “επιτρεπόμενη” σε ολόκληρη την αυτοκρατορία.
- Η μονοθεϊστική ισραηλιτική θρησκεία έγινε παντού σεβαστή και οι Ισραηλίτες απαλλάχτηκαν από την υποχρέωση που ίσχυε παντού να λατρεύουν τον αυτοκράτορα ως θεό. Συμφωνήθηκε μόνο να προσφέρουν στον Ναό της Ιερουσαλήμ δύο φορές την ημέρα θυσίες υπέρ του αυτοκράτορα και της Ρώμης.
- Στην Ιερουσαλήμ δεν επιτρεπόταν να τελούνται ξένες λατρείες. Εξαίρεση έγινε μόνον για τον στρατώνα της ρωμαϊκής φρουράς στον πύργο Αντωνία.

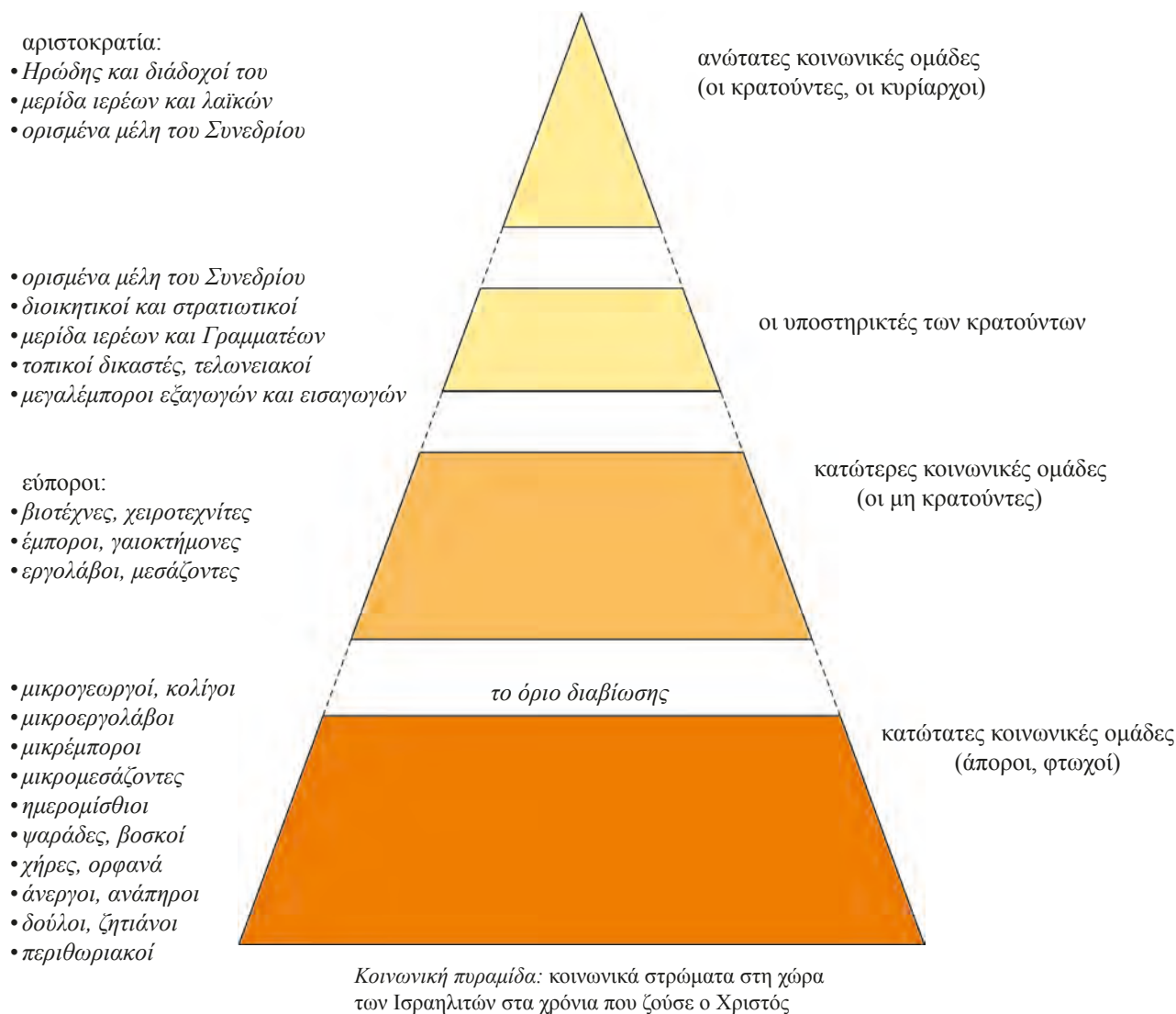
Ο αυτοκράτορας Αύγουστος

7. Πώς ήταν η κοινωνική και οικονομική κατάσταση στη χώρα την εποχή του Χριστού;

Και για τις δύο καταστάσεις μιλάει παραστατικά το γράφημα “Κοινωνική πυραμίδα” (βλ. επόμενη σελίδα). Αυτή απεικονίζει την κατάσταση στην Ιερουσαλήμ, στις μεγάλες πόλεις και στη επαρχία. Κάποιες χρήσιμες πληροφορίες:

- α. Στην Ιερουσαλήμ υπήρχε πολύς πλούτος. Αυτός προερχόταν από τις υποχρεωτικές και προαιρετικές εισφορές των πιστών από τη χώρα και τη Διασπορά υπέρ του Ναού. Όμως πουθενά αλλού δεν συναντούσε κάποιος τόσους ζητιάνους όσους σε αυτή την πόλη.
- β. Ο μισός πληθυσμός της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ήταν τότε δούλοι. Όμως στη χώρα των Ισραηλιτών υπήρχαν λίγοι· και απ’ αυτούς οι ντόπιοι ήταν λιγότεροι από τους ξένους. Η μεταχείρισή τους ήταν καλύτερη από οπουδήποτε αλλού στην αυτοκρατορία.
- γ. Προϊόντα της χώρας: λάδι, ελιές, ψάρια (νωπά, αλατισμένα, λιασμένα), τυρί, μέλι, σιτηρά, σταφύλια, σύκα, βάλσαμο, πίσσα, γυαλικά, λινά (κλωστές και υφάσματα) κ.ά. Κάποια απ’ αυτά εξαγόταν. Προϊόντα που εισάγονταν: χαλκός από την Κύπρο, ξυλεία από το όρος Λίβανο (νότια Συρία), υφάσματα από χώρες της Ανατολής (Περσία, Ινδία κ.ά.).
- δ. Πλήρωναν φόρους για τα προϊόντα και τα εμπορεύματά τους. Αυτούς τους εισέπρατταν οι ρωμα-

ϊκές αρχές. Πλήρωναν και *δασμούς στα τελωνεία* (δηλ. κρατήσεις για τα αγαθά που περνούσαν από τα σύνορα των διαφόρων επαρχιών). Για την είσπραξη των δασμών οι Ρωμαίοι ή οι ηγεμόνες των Ισραηλιτών (π.χ. ο Ηρώδης Αντίπας) νοίκιαζαν σε εργολάβους τούς τελωνειακούς σταθμούς. Αυτοί για την είσπραξη των δασμών πρόσθεταν επιπλέον χρήματα και έτσι εκμεταλλεύονταν τον κόσμο.

Ερωτήσεις

1. Βρείτε στον χάρτη της χώρας των Ισραηλιτών και άλλα μέρη με ελληνικά ονόματα.
2. Εξηγήστε γιατί η χώρα των Ισραηλιτών κατακτήθηκε από τόσους λαούς πριν και μετά Χριστόν.
3. Ποια συμπεράσματα βγάζετε από την προνομιακή θρησκευτική μεταχείριση που είχαν οι Ισραηλίτες από τους Ρωμαίους κατακτητές;
4. Σας δίνονται τα παρακάτω στοιχεία για τους Ισραηλίτες στην εποχή του Χριστού (σχετικά με την οικονομική και κοινωνική κατάσταση):

α. αρκετοί ήταν πλούσιοι

β. οι περισσότεροι ήταν έμποροι

γ. οι περισσότεροι ήταν γεωργοί

δ. οι κρατούντες και οι υποστηρικτές τους βρίσκονταν

στην ίδια κοινωνική και οικονομική κατάσταση

ε. οι περισσότεροι μόλις τα κατάφερναν να ζουν

Με βάση το γράφημα του μαθήματος υπογραμμίστε ποια στοιχεία είναι, κατά τη γνώμη σας, σωστά.

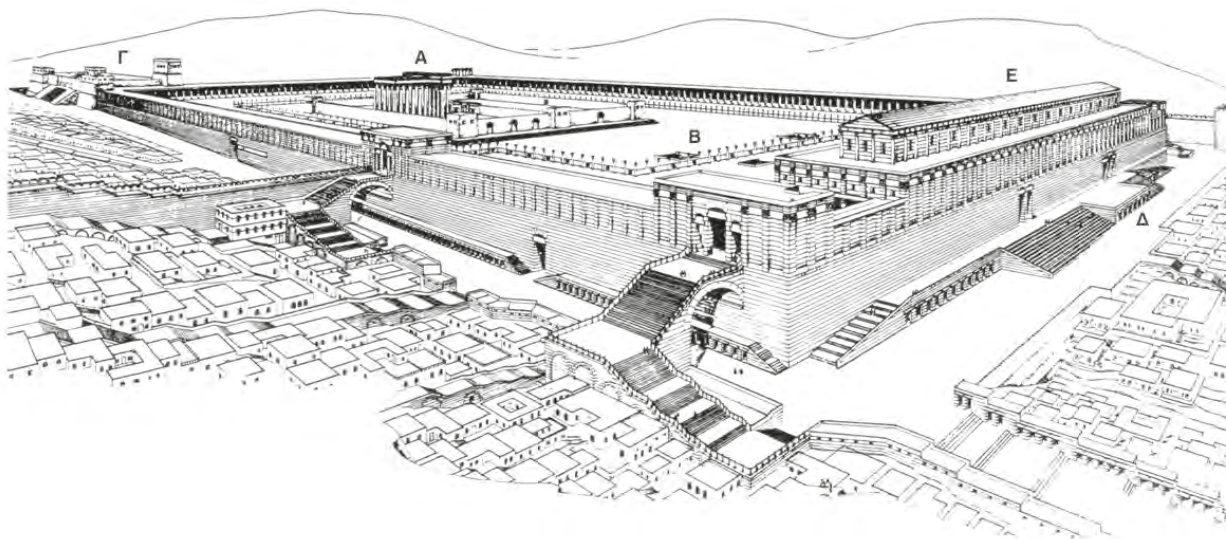
2. Ο Ισραηλιτικός κόσμος στα χρόνια του Χριστού

Πώς ήταν η θρησκευτική ζωή των Ισραηλιτών; Ποιες δυνατότητες είχαν, για να την αναπτύξουν και να την εκφράσουν; Τι συνέβαινε στον Ναό; Τι τους ένωνε μεταξύ τους; Τι τους χώριζε; Υπήρχαν και άλλα θρησκευτικά κέντρα εκτός από την Ιερουσαλήμ;

1. Πώς ήταν ο Ναός της Ιερουσαλήμ στα χρόνια του Χριστού, πώς τελούσαν εκεί τη λατρεία τους και τι πίστευαν και τι ένωθαν γι' αυτόν οι Ισραηλίτες;

α. Ο Ναός ήταν χτισμένος πάνω στο πλάτωμα ενός λόφου της αγίας πόλης, σε υψόμετρο περίπου 750 μ. Πρόκειται όμως για τον *Τρίτο Ναό*. Η προϊστορία του είναι η εξής:

- **Ο πρώτος Ναός** είχε χτιστεί το 962 - 955 π.Χ. από τον βασιλιά Σολομώντα. Το 587 π.Χ. τον κατέστρεψαν οι Βαβυλώνιοι και πήραν μαζί τους πολλούς αιχμαλώτους.
- **Ο δεύτερος Ναός** ανοικοδομήθηκε το 515 π.Χ., όταν ο Πέρσης βασιλιάς Κύρος κυρίεψε τη Βαβυλώνα και επέτρεψε να επιστρέψουν οι Ισραηλίτες στην πατρίδα τους.
- **Ο τρίτος Ναός**. Πρόκειται για *ριζική ανακαίνιση, αρχιτεκτονική μετατροπή, επέκταση και διακόσμηση* του δεύτερου Ναού. Το τεράστιο αυτό έργο το ξεκίνησε το 20 π.Χ. ο βασιλιάς Ηρώδης ο Μέγας. Οι πιο ουσιαστικές εργασίες έγιναν στα πρώτα 10 χρόνια. Η πλατεία του Ναού διπλασιάστηκε. Οι διαστάσεις του ήταν: 480 μ. μήκος και 300 μ. πλάτος. Ενώ τα έργα προχωρούσαν, η λατρεία γινόταν κανονικά. Για την ολοκλήρωση του έργου χρειάστηκαν 85 χρόνια! (20 π.Χ. - 65 μ.Χ.). Το τραγικό είναι ότι 5 χρόνια αργότερα, τον Αύγουστο του 70 μ.Χ., οι Ρωμαίοι λεηλάτησαν, έκαψαν και κατεδάφισαν τον Ναό στη διάρκεια επανάστασης του λαού (66 - 72 μ.Χ.).

Ο Ναός της Ιερουσαλήμ όπως τον ανακαίνισε ο Ηρώδης (από νοτιοδυτικά)

A. Το Ιερό του Ναού με τις αυλές του για τους Ισραηλίτες

B. Η τεράστια αυλή για τους ειδωλολάτρες με ανοιχτές αίθουσες και κίονες στην πρόσοψη

Γ. Το φρούριο Αντωνία στα ΒΔ· αυτού στεγαζόταν η ρωμαϊκή φρουρά

Δ. Κλιμακοστάσιο ανόδου προς τις πύλες του Ναού από τη νότια πλευρά

Ε. Η “Βασιλική αίθουσα” με τις κιονοσειρές

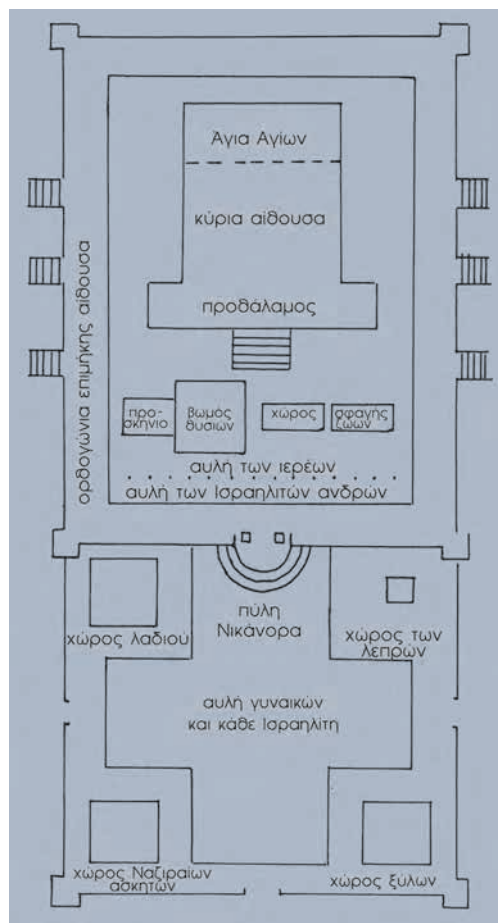
β. Παρατηρώντας τα δύο διαγράμματα του Ναού έχουμε μια σαφή εικόνα του. Μερικές ακόμα διευκρινίσεις:

- Το **Ιερό** (ο κυρίως Ναός) έμοιαζε με ορθογώνιο φρούριο με κατεύθυνση από τη Δύση προς την Ανατολή.
- Η **αυλή των ειδωλολατρών** (των “εθνικών”) είχε τεράστια έκταση.
- Η **αυλή των γυναικών** ήταν ευρύχωρη. Δεν προοριζόταν μόνο για γυναίκες αλλά και για κάθε Ισραηλίτη.
- Η **αυλή των ανδρών** ήταν πολύ στενός χώρος.

γ. Στον ειδικό χώρο των θυσιών προσφέρονταν από τους ιερείς πρωί και απόγευμα θυσίες ζώων. Πολυάριθμοι ιερείς και λευίτες φρόντιζαν για την καλύτερη τέλεση της λατρείας. Φορούσαν ειδική λευκή ενδυμασία, σύμβολο καθαρότητας. Από σεβασμό προς την ιερότητα του Ναού κυκλοφορούσαν ξυπόλητοι.

δ. *Οι πιστοί και οι προσκυνητές τι έκαναν στον Ναό;* Προσεύχονταν, έψελναν, χόρευαν θρησκευτικούς χορούς. Πρόσφεραν θυσίες ζώων και καρπών, άκουγαν μουσικά όργανα και τύμπανα. Έλεγαν τα προβλήματα και τα βάσανά τους στους ιερείς, οι οποίοι τους άκουγαν με προσοχή και συμπάθεια και τους συμβούλευαν. Κάθονταν, έτρωγαν από τα ψητά των θυσιών, έπιναν κρασί κ.ά.

ε. *Οι ευσεβείς Ισραηλίτες τι σκέφτονταν και τι αισθάνονταν για τον Ναό;* Τον Ναό και όλον τον γύρω χώρο του τα θεωρούσαν και τα ζούσαν ως **κατοικητήριο** του Θεού (δηλ. κατοικία, σπίτι του Θεού). Κατεξοχήν ήταν γι’ αυτούς ο τόπος που διάλεξε ο ίδιος ο Θεός για να κατοικήσει ανάμεσα στους ανθρώπους· ένα κομμάτι του ουρανού, που ακουμπούσε στη γη. Όνειρο και επιθυμία κάθε Ισραηλίτη ήταν να βρεθεί μια φορά τουλάχιστον στη ζωή του στον Ναό αυτόν και να συμμετάσχει στις λατρευτικές εκδηλώσεις που γίνονταν εκεί.

Κάτοψη του Ναού

2. Πώς ήταν στα χρόνια του Χριστού η κοινότητα των πιστών Ισραηλιτών, πώς εκδηλωνόταν η ευσέβειά τους και ποιον ρόλο έπαιζε σε αυτά η Συναγωγή τόσο στην πατρίδα τους όσο και στη Διασπορά;

α. Η **σύνθεση της κοινότητάς** τους ήταν (από τη βάση προς την κορυφή):

- Οι **απλοί ευσεβείς άνθρωποι** και οι “**προσήλυτοι**” (= όσοι άφησαν τη θρησκεία τους και δέχτηκαν την ισραηλτική)
- Οι **λευίτες**, οι **ιερείς** και οι **νομοδιδάσκαλοι** (οι ραβίνοι, οι τότε θεολόγοι)
- Ο **αρχιερέας του Ναού**. Εκπροσωπούσε τον λαό στον Ρωμαίο επίτροπο (“ηγεμόνα”), είχε την εποπτεία στη λατρεία του Ναού και ήταν ο πρόεδρος του Μεγάλου Συνεδρίου (βλ. μαθ. 27 και 29)

β. Τα **βασικά θεμέλια της πίστης και της ευσέβειας** των Ισραηλιτών ήταν:

- Η **ομολογία στον έναν αληθινό Θεό**
- Η **υπακοή απέναντι στον Νόμο του Θεού**

Επιπλέον δύο άλλα χαρακτηριστικά της πίστης τους ήταν:

- Ο **Ναός στην Ιερουσαλήμ** ως ορατό σημάδι της ενότητας όλων των Ισραηλιτών
- Η **αχώριστη ενότητα λαού και θρησκείας**

Ιερέας πηγαίνοντας για την υπηρεσία του στον Ναό

Διευκρινίσεις για τον θείο Νόμο και την τήρησή του

- Οι αληθινοί Ισραηλίτες ήταν ευγνώμονες και περήφανοι για τον Νόμο του Θεού, αλλά και για την ικανότητά τους να τηρούν τις εντολές του.
 - Η υπακοή στον Νόμο πίστευαν ότι δεν γίνεται μηχανικά ούτε από φόβο ότι ο Θεός θα τους τιμωρήσει, αν δεν τον εφαρμόσουν. Αντίθετα, αισθάνονταν βαθύ και συγκλονιστικό σεβασμό και αγάπη γι' αυτόν. Δυστυχώς συχνά ο Νόμος εφαρμοζόταν με τρόπο τυπικό.
 - Σοβαρό ζήτημα για κάθε Ισραηλίτη ήταν πάντα αν το θέλημα του Θεού, που περιλαμβάνεται στον Νόμο, εξηγείται σωστά.
 - Στο πλαίσιο των εντολών και της τήρησης του Νόμου ανήκαν και η τήρηση του Σαββάτου και η συμμετοχή στις καθιερωμένες γιορτές (Πάσχα, Πεντηκοστή, Σκηνοπηγία κ.λπ.).
- γ. **Η Συναγωγή.** Τεράστια η σημασία της στη χώρα και στη Διασπορά. Υπήρχαν παντού Συναγωγές, ακόμα και στην Ιερουσαλήμ. Σε αυτές δεν προσφέρονταν θυσίες. Η λατρεία εκεί περιλάμβανε: Προσευχές, ομολογίες πίστης, αναγνώσματα από την Πεντάτευχο και τους Προφήτες και ομιλία. Οι Συναγωγές ήταν κυρίως τόποι σύναξης των Ισραηλιτικών κοινοτήτων, υπενθύμιση και καλλιέργεια της πίστης και της ενότητάς τους.

3. Στα χρόνια του Χριστού υπήρχαν θρησκευτικές ομάδες. Τι ξέρουμε γι' αυτές και πώς εκτιμάται η δράση τους;

Αυτές προέκυψαν από δύο κυρίως λόγους: α. Από τον τρόπο που ερμήνευαν τον θείο Νόμο (Τορά) και β. από τη στάση τους απέναντι στους διάφορους κατακτητές της χώρας τους. Στα χρόνια του Χριστού κυριότερες ήταν οι:

Φαρισαίοι. Κίνημα λαϊκών με ηγέτες ικανούς ραβίνους. Η πίστη τους στηριζόταν στον Νόμο και στους Προφήτες. Σέβονταν τις παραδόσεις, αλλά ήταν ανοιχτοί και προοδευτικοί στα θρησκευτικά ζητήματα. Προσπαθούσαν να τηρούν με ακρίβεια όλες τις εντολές του Θεού και να ζουν με συνέπεια την πίστη τους στην καθημερινή ζωή.

Κάποτε έφταναν σε θρησκευτικές υπερβολές. Απέναντι στους Ρωμαίους ήταν επιφυλακτικοί έως εχθρικοί. Όμως δεν υιοθετούσαν επαναστατικές πρακτικές εναντίον τους. Πολλοί ήταν ικανοί έμποροι. Ζούσαν και δρούσαν παντού στη χώρα. Είχαν μεγάλη εκτίμηση από τον λαό στις συναγωγές των επαρχιών. Όμως αυτοί περιφρο-

νούσαν τον λαό. Όταν ζούσε ο Χριστός υπολογίζεται ότι συνολικά σε όλη τη χώρα ήταν γύρω στις 6.000.

Σαδδουκαίοι. Η αριστοκρατία του ιερατείου.

Ζούσαν μόνο στην Ιερουσαλήμ και στην γύρω περιοχή. Οι περισσότεροι αρχιερείς και τα μέλη του Μεγάλου Συνεδρίου προέρχονταν από αυτούς. Στηρίζονταν μόνον στην Πεντάτευχο, που την εξηγούσαν κατά γράμμα. Ενώ ήταν πολύ συντηρητικοί, απέρριπταν τις θρησκευτικές παραδόσεις. Ανέχονταν τους

κατακτητές και συνεργάζονταν με τους Ρωμαίους. Γι' αυτό και δεν ήταν αγαπητοί στον λαό. Από το 70 μ.Χ. και εξής δεν ξαναεμφανίστηκαν ποτέ.

Ζηλωτές. Έμοιαζαν στην ευσέβεια με τους Φαρισαίους. Μισούσαν όμως και πολέμους και με όπλα τους Ρωμαίους. Πίστευαν ότι με τους ένοπλους απελευθερωτικούς αγώνες τους θα συντελούσαν στο να έρθει η Βασιλεία του Θεού γρηγορότερα.